ČESKÉ VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V PRAZE FAKULTA ELEKTROTECHNICKÁ KATEDRA ŘÍDICÍ TECHNIKY

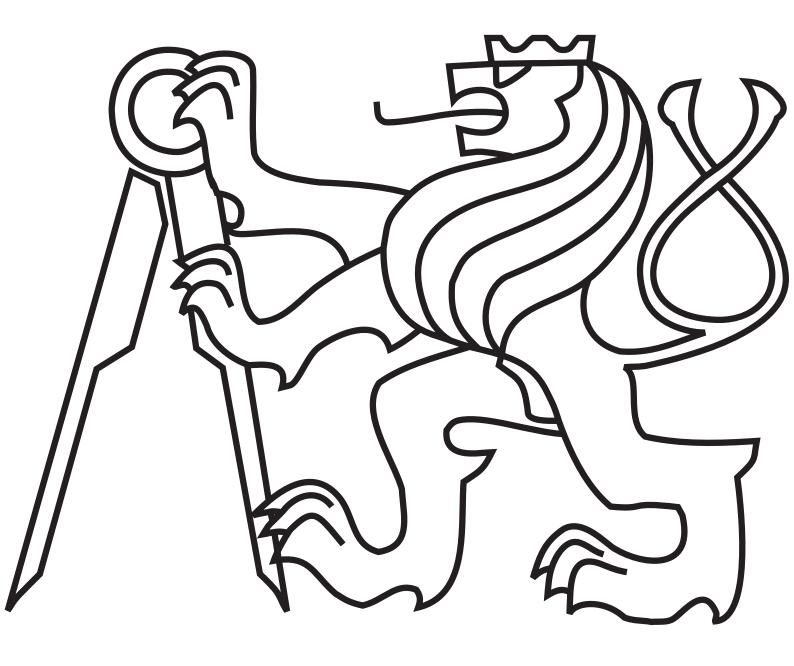

Diplomová práce

Automatizovaný systém stahování webového obsahu potřebného k doplňování cleansetu

Michal Staněk

Vedoucí práce: Ing. Jan Kubr, Ph.D.

Poděkování Chtěl bych poděkovat panu Ing. Janu Kubrovi, Ph.D. za odborné vedení mé práce, za pomoc a věcné rady při zpracování této práce.

	Pı	·ohlášen
Prohlašuji, že jsem předlož veškeré použité informační přípravě vysokoškolských z	enou práci vypracoval samosta zdroje v souladu s Metodickýn	atně a že jsem uve

České vysoké učení technické v Praze Fakulta elektrotechnická © 2020 Michal Staněk. Všechna práva vyhrazena.

Tato práce vznikla jako školní dílo na Českém vysokém učení technickém v Praze, Fakultě elektrotechnické. Práce je chráněna právními předpisy a mezinárodními úmluvami o právu autorském a právech souvisejících s právem autorským. K jejímu užití, s výjimkou bezúplatných zákonných licencí, je nezbytný souhlas autora.

Odkaz na tuto práci

Staněk, Michal. Automatizovaný systém stahování webového obsahu potřebného k doplňování cleansetu. Diplomová práce. Praha: České vysoké učení technické v Praze, Fakulta elektrotechnická, 2020.

Abstrakt

TODO

Klíčová slova Python, Virtualbox, Fiddler, html, js

Abstract

TODO

Keywords Python, Virtualbox, Fiddler, html, js

Obsah

1	Úvo	od	1
	1.1	Motivace	1
	1.2	Cíle práce	2
2	Ana	alýza a řešení problému	3
	2.1	Výběr programovacího jazyka	3
	2.2	Předzpracování zadaných adres	3
	2.3	Získání čistých souborů z webových stránek	4
		2.3.1 Emulace webového prohlížeče	5
		2.3.2 Zachytávání komunikace Fiddlerem	6
	2.4	Zabezpečení stahovacího procesu	7
	2.5	Nahrání získaného obsahu do databáze cleansetu	8
	2.6	Začlenění do stávající infrastruktury	9
3	Pot	ıžité technologie	11
	3.1	Python 3.7	11
	3.2	Fiddler	11
	3.3	Selenium	12
	3.4	Jenkins	12
	3.5	Kafka	12
	3.6	Virtualbox	13
4	Imp	olementace	15
	4.1	Klient pro stahování webového obsahu	15
		4.1.1 Skript pro ovládání pomocných programů	16
		4.1.2 Skript pro nastavení Fiddleru	17
	4.2	Zpracování dat a upload do databáze	17
		4.2.1 Třídění dat	17
		4.2.2 Upload do databáze	19
	4.3	Virtualizace	20

	4.4	Implei	mentace frontového systému Kafka	21
		4.4.1	Kafka producer	21
		4.4.2	Kafka consumer	21
	4.5	Integra	ace pomocí systému Jenkins	21
		4.5.1	Systém Jenkins	21
		4.5.2	Systém Luft	21
5	Ote	stován	í a zhodnocení přínosu	23
Zá	ivěr			25
Li	terat	ura		27
$\mathbf{A}$	Obs	sah při	loženého CD	29

Seznam tabulek

4.1	Metadata stažených soubor	ů											1	7

Úvod

Dnešní doba je plná rizik, která představují hrozbu pro každodenního uživatele internetu. Ať už se jedná o phishing (zisk citlivých údajů pomocí podvodné internetové komunikace) či různé druhy malwaru (nežádoucí programy mající za úkol poškodit uživatele). V boji s těmito riziky je důležité chránit sebe a svoje data pomocí antivirových programů. Jedním z nejrozšířenějších je Avast, který má přes 435 milionů aktivních uživatelů a měsíčně zabrání okolo 2 miliardám útoků[1].

1.1 Motivace

Avast, stejně jako většina antivirových programů, uchovává informace o všech známých škodlivých entitách. Tato databáze se denně rozšiřuje o spousty nových záznamů, které obsahují nejen informace o celých souborech, ale i kusy kódu webového obsahu (tzv. string detekce), které jsou považovány za příznak podvodných úmyslů. Může se však stát, že je tento kus kódu moc obecný a dochází tak i k blokování čistého obsahu (tzv. false-positive detekcím). Aby se těmto situacím předcházelo, je zapotřebí udržovat i databázi s čistými záznamy (tzv. cleanset). Tyto záznamy jsou převážně HTML a js soubory.

Dříve, než se nová string detekce začlení do jádra antiviru, je její obsah porovnán se všemi záznamy na cleansetu a pokud dojde ke shodě (tj. detekční string je součástí nějakého souboru na cleansetu), je tato detekce považována za nevalidní. Tímto dochází k zabránění fals-positive detekcím.

Ideálním stavem je tedy mít záznam o veškerém čistém obsahu internetu, což je samozřejmě nemožné. Avšak čím více záznamů cleanset obsahuje, tím kvalitnější je běh antivirového programu. V současné době dochází k doplňování cleansetu pouze občasně a to převážně manuálně za pomoci jednoduchých scriptů.

1.2 Cíle práce

Hlavním cílem této práce je vytvořit plně automatizovaný systém, který bude databázi s čistými záznamy periodicky doplňovat o nový obsah, čímž by mělo dojít ke zlepšení funčnosti antivirového programu. Dále bude potřeba systém začlenit do již stávající infrastruktury. Primárním úkolem je tedy vytvořit systém, který by modernizoval doplňování cleansetu, avšak současně je možné jej zobecnit k využití i v jiných aplikacích. Systému bylo dáno kódové označení *Magpie* (česky Straka), protože aplikace, stejně jako straky, bude shromažďovat data z různých míst a ukládat je na jedno místo. Výsledná aplikace bude řádně otestována a bude zhodnocen její přínos.

Analýza a řešení problému

Jednotlivé body práce by se daly rozdělit na vícero dílčích podproblémů:

- Výběr programovacícho jazyka
- Předzpracování zadaných adres webových stránek
- Získání čistých souborů z webových stránek
- Zabezpečení stahovacího procesu
- Nahrání získaného obsahu do databáze cleansetu
- Začlenění do stávající infrastruktury

2.1 Výběr programovacího jazyka

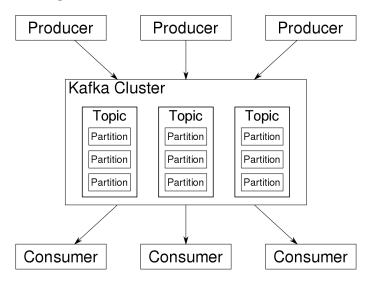
Podle prvních odhadů a požadavků bude práce obsahovat více odlišných částí, které by měly být jednoduše ovladatelné a propojitelné. K tomu by šlo využít programovacího jazyka Python(3.1), který obsahuje velké množství dostupných knihoven. Tato volba je i v soulady s firemní politikou.

2.2 Předzpracování zadaných adres

Předzpracování zadaných adres se bude řešit pomocí frontového systému Ka-fka(3.5).

Systém by měl reagovat na dva typy vstupů. Prvním vstupem budou adresy s vysokou prevalencí (případem takové adresy může být třeba internetový obchod www.amazon.com), které budou systému periodicky dodávány z externích modulů. Vstupem ale může být i ručně zadaná adresa či seznam adres v případě, kdy by operátor systému potřeboval na cleanset dodat soubory z webových stránek s menší prevalencí, či, ve více obecném řešení, by potřeboval stáhnout zdrojové soubory cílených webových stránek pro odlišné účely.

V obou případech se vložené adresy nahrají do frontového systému, odkud se budou postupně odebírat (Obr.2.1). Využití *Kafky* má výhodu v již naimplementovaném řešení fronty. Jednou z funkcionalit *Kafky*, které by zde šlo využít, je potvrzování zpracované zprávy po přijetí. Tím dojde vždy ke zpracování všech zpráv ve frontě.

Obrázek 2.1: Využití frontového systému Kafka

2.3 Získání čistých souborů z webových stránek

K získání čistých souborů je možné přistoupit dvěma způsoby. Jednou z možností je otevírat stránky ve webovém prohlížeči a k získání souborů použít nástroj Fiddler(3.2), druhým způsobem je emulace webového prohlížeče v Pythonu a stahování zdrojových kódů stránek.

Další problematikou je ošetření přesměrovávání (tzv. redirecty), které se na spoustě webových stránek používá. Jedna z možností je redirecty neřešit a zabývat se pouze obsahem dané url. To by proces získání zdrojových souborů usnadnilo. Není to ale příliš robustní řešení. Bylo by tedy rozumné s přesměrováváním webových stránek počítat.

Také by zde měla být implementována logika selekce pouze HTML a js souborů, ostatní soubory pro funkčnost cleansetu nejsou důležité. To je možné provádět přímo při stahování souborů, nebo vždy pro zadanou adresu stáhnout všechny soubory a selekci provést následně.

Jednotlivé rozebírané metody získání čistých souborů z webových stránek jsou tedy následující:

- Emulace webového prohlížeče a následné parsování webových stránek
- Spouštění stránek v prohlížeči a zachytávání komunikace Fiddlerem

2.3.1 Emulace webového prohlížeče

Oproti druhé metodě s využitím nástroje Fiddler by byla emulace webového prohlížeče bezesporu rychlejší. Pro práci s webovými stránkami v Pythonu existuje více knihoven, avšak nejčastěji se používá knihovna Requests. Její interface je daleko snazší na použití než u knihovny Urllib, jejíž výhodou je pouze fakt, že je již obsažena v základní instalaci Pythonu a není nutno ji doinstalovávat. Nevýhoda knihovny Requests je v horší práci se stránkami s

Obrázek 2.2: Diagram zachytávání komunikace pomocí web scrapperu

přesměrováváním pomocí javascriptu nebo obecně s načítáním obsahu pomocí javascriptu. Vytvořit komplexní web scrapper (tj. nástroj, který prochází obsah webových stránek), který by dokázal reagovat i na javascriptem řízený obsah, je netriviální úkol (Obr.2.2).

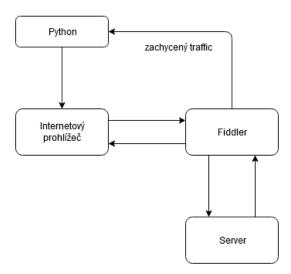
K samotnému parsování již stažené webové stránky je možné využít knihovnu BeautifulSoup[4], která implementuje HTML a XML parsery v jazyku Python. Pomocí ní je snadné procházet HTML kód a iterovat přes tagy komponentů stránky. Bylo by tedy potřeba vyhledat všechny části, které obsahují spouštění javascriptového souboru nebo přesměrování na jinou adresu, tyto soubory, respektive adresy, uložit do fronty a následně provézt stejný proces pro všechny ještě nezpracované položky fronty s postupným ukládáním již zpracovaných souborů.

Přesměrování lze ošetřit pomocí hlídání response kódů (kód, který vrací server při komunikaci s webovým prohlížečem). Při přesměrování jsou běžné kódy 301, respektive 302. Pokud tedy vrátí server kód pro přesměrování, je nutné ve zdrojovém kódu stránky najít adresu pro přesměrování, stáhnout její obsah a tento soubor přidat do fronty k zpracování.

Velkou výhodou tohoto řešení je absence nutnosti používat virtuální stroj, protože samotné stahování zdrojového kódu stránek by probíhalo bez nustnosti stažené soubory spouštět, čímž by nehrozilo nebezpeční infikace pracovního počítače škodlivým obsahem (o této problematice více v sekci 2.4). Výraznou nevýhodou je ovšem neschopnost získání obsahu webových stránek, který se načítá se zpožděním za pomoci javascriptu (tzv. lazy loading).

2.3.2 Zachytávání komunikace Fiddlerem

Z tohoto důvodu by bylo snazší použít nástroj Selenium(3.3), čímž už dojde k určitému zpomalení z nutnosti spouštění internetového prohlížeče, avšak odpadne nutnost implementace sledování redirectů a postupného načítání stránek pomocí javascriptu. Stále je ovšem potřeba načtené stránky nějak zpracovat, což by bylo možné pomocí Fiddleru(3.2). Tím sice opět vzniká další zpomalení kvůli spouštění dalšího programu, řešení ale přináší téměř kompletní implementaci rozebíraného problému s možnou variací úprav pomocí konfiguračního souboru. Protože je Fiddler původně vyvíjen pro testovací účely a

Obrázek 2.3: Diagram zachytávání komunikace Fiddlerem

sledování internetové komunikace (tzv. traffic), zachytává veškerý traffic, který skrze nástroj proudí (Obr.2.3). Bylo by tedy potřeba implementovat logiku pro třídení a následnou selekci HTML a js souborů.

2.3.2.1 Selekce HTML a js souborů

Prvním přístupem je emulace webového prohlížeče. Přináší výhodu v tom, že se při parsování HTML stránek rovnou přistupuje pouze k js a HTML souborům a tím odpadá nutnost následně nějakou selekci provádět. Metoda s použitím Fiddleru je v tomto složitější. Fiddler je komplexní nástroj a automaticky zachytává veškerou komunikaci - nejen soubory potřebné k vykrelení webové stránky, ale i režijní komunikaci mezi prohlížečem a serverem. Tento přístup je možné změnit pomocí již zmíněného inicializačního scriptu.

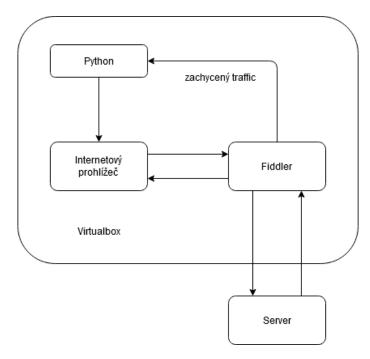
Avšak problémy této metody přináší i webový prohlížeč, kterého se zde využívá. Téměř vždy při spuštění prohlížeče probíhá nevyžádaná komunikace prohlížeče se servery, která je potřeba vytřídit. I zde je možné využít inicializačního scriptu Fiddleru, implementovat třídění již při zachytávání komunikace a zachytávat pouze HTML a js soubory ze serverů, které odpovídají zpracovávané url. To ovšem přináší problémy s přesměrováním, které může seznam chtěných serverů libovolně navyšovat, což už by pro inicializační script představovalo nelehký úkol a takové řešení patrně nebude optimální. Druhý způsob je zachytávat HTML a js komunikaci ze všech serverů a selekci řešit až později při zpracování dat v Pythonu. Nedostatkem této možnosti je zvýšená náročnost na paměť, kterou představuje zpracovávání více souborů. Předpokládá se ale, že tato nevyžádaná komunikace bude v poměru s chtěnými soubory minimální, tudíž by k výrazné zvýšení náročnosti na paměť dojít nemělo.

2.4 Zabezpečení stahovacího procesu

Z bezpečnostních důvodů je kladen důraz na to, aby byl veškerý proces stahování webového obsahu zabezpečen. Předpokládá se sice, že všechny stažené soubory budou nezavirované, avšak spoléhat se na to není moc bezpečné řešení. Jedním z možných způsobů jak docílit základní bezpečnosti je vytvoření a obsluha virtuálního stroje, na kterém by docházelo ke stahování souborů.

Celý koncept zabezpečení stahování pomocí virtuálního systému je ovlivněn použitím nástroje Fiddler(3.2) pro stahování souborů z webových stránek. Tato metoda by využívala Fiddler, který by běžel na pozadí, spolu s prohlížečem, v kterém by byly stránky otevírány a pomocí Fiddleru zachytávána komunikace (Obr.2.4). Právě otevírání stránek v prohlížeči, během čehož dochází ke spouštění javascriptových souborů, je z pohledu bezpečnosti potenciálně nebezpečné. Toho by se dalo vyvarovat emulací prohlížeče přímo v Pythonu, čímž by se stahovaly rovnou zdrojové kódy webových stránek bez nutnosti jejich spouštění. Tato metoda však přináší problémy, které již byly popsané v subsekci 2.3.1.

Pokud se jedná o nástroje umožňující virtualizaci systému, lze použít *VM-ware workstation* od firmy VMware nebo *Virtualbox* vyvíjený firmou Oracle. Firma VMware nabízí pro práci se svými virtuálními stroji infrastrukturu na-

Obrázek 2.4: Zaobalení stahovacího procesu virtuálním strojem

zývající se vSphere. Tato infrastruktura obsahuje vlastní SDK nástroje pro implementaci do programovacího jazyka Python[9], avšak celé toto řešení se nenabízí s freeware licencí. Z tohoto důvodu by bylo lepší použít virtualizační nástroj Virtualbox(3.6), který je zdarma. Virtualbox od firmy Oracle také obsahuje vlastní SDK pro podporu Pythonu, pro které je už napsaná knihovna pyvbox[10]. Tato knihova obaluje většinu metod, které SDK Virtualboxu obsahuje.

Z hlediska bezpečnosti by bylo rozumné spouštět virtuální stroj (neboli VM) pro každou webovou stránku zvlášť, to by ale celý proces výrazně zpomalovalo. Předpokládá se, že nejdelší dobu zabere právě startování VM. Jiné řešení by nabízelo restartovat virtuální stroj vždy po určitém čase nebo po daném množství zpracovaných url adres. Tím by se běh systému výrazně zrychlil.

2.5 Nahrání získaného obsahu do databáze cleansetu

Dalším krokem bude přesun získaného obsahu do samotné databáze cleansetu. Ta je součástí většího systému aplikací, který nese interní označení Scavenger. Zjednodušeně lze říci, že tento systém obsahuje záznamy o všech antiviru známých souborech a url adresách (nakažených i čistých). Soubory se v systému Scavenger ukládají v podobě hashe vzniklé pomocí hashovacího algoritmu sha-256. Tímto lze docílit jednoduché kontroly duplicity (stejné soubory mohou

mít rozdílné názvy, ale hash souboru je pro identické soubory stejná). K hashi souboru se přikládají metadata mimojiné s informací o původu souboru, času výskytu a prevalencí.

K nahrání souborů do Scavengeru lze využít sítový souborový systém Sambu, který implementuje přenos souborů po síti pomocí sítového protokolu SMB a to převážně v systémech Windows. Tato metoda je však z hlediska firemní infrastruktury zastaralá. Novější způsob představuje využití datové platformy HCP (Hitachi content platform). Tato platforma se specializuje na přesun a zpracování velkého množství dat z různých zdrojů. Ke komunikaci se zmíněným systémem HCP lze využít interně vyvinutý python klient, který přesun souborů usnadní.

2.6 Začlenění do stávající infrastruktury

Systém bude spouštěn periodicky, ale měl by být také spustitelný na vyžádání uživatelem. Pro takové požadavky lze použít systém Jenkins(3.4), který je firmou Avast používaný k periodickému spouštění procesů. Jednotlivé části systému Magpie je možné oddělit do samostatných procesů (v terminologii systému Jenkins tzv. jobů), které se dají sekvenčně pouštět v závislosti na úspěšném ukončení předcházejícího jobu. Tento přístup přináší přehledné rozhraní, v kterém je možné jednotlivé části samostatně monitorovat, spolu s jednoduchým přístupem k výstupům jobů. Tímto způsobem by bylo možné přistoupit k získaným datům přímo, bez nutnosti data nahrávat do databáze v systému Scavenger, v případě, kdy by byl systém spuštěný manuálně.

Jiným přístupem je využít firemní mutaci nástroje Kubernetes interně nazývanou Luft, která by umožňovala mít systém spuštěný bez přestávky. Velkou výhodou Kubernetes je jednoduché škálování, kdy lze při velkém vytížení jednoduše navýšit výpočetní prostředky danému procesu a tím urychlit jeho běh.

Je také možné pro jednotlivé části systému Magpie využít rozdílné technologie, a to kombinaci obou výše zmíněných.

Použité technologie

V této kapitole jsou stručně popsány všechny technologie využité při zpracovávání této práce.

3.1 Python 3.7

Python je skriptovací programovací jazyk, jehož syntaxe je lehce odlišná od konvenčních programovacích jazyků (Java, C) v tom, že nepoužívá středníky ani složené závorky. Jedná se o hybridní programovací jazyk, což znamená, že program nemusí být nutně objektově orientovaný, ale části mohou mít více procedurální charakter. Tím dochází k lepší čitelnosti kódu a celkovému zjednodušení. Síla Pythonu je i ve velkém množství balíků s knihovnami, které podporují jeho všestrannost. Kvůli těmto vlastnostem byl vybrán pro tuto diplomovou práci.

3.2 Fiddler

Fiddler[3] je nástroj vyvíjen firmou Telerik, sloužící k zachytávání internetové komunikace. Funguje na principu MitM (Man-in-the-middle) útoku, kdy se útočník vtěsná mezi dva účastníky internetového provozu a nechá je komunikovat skrz sebe. Zde je však tento útok chtěný (Obr.3.1). Jeho automatizace

Obrázek 3.1: MitM útok [5]

lze docílit inicializačním souborem, který obsahuje různá pravidla a je psaný v javascriptu. Při správném nastavení je fiddler schopný zachytávat i šifrovanou komunikaci, kvůli čemuž byl použit v této práci.

3.3 Selenium

Selenium je opensource nástroj používaný k automatizovanému přístupu k webovým aplikacím. Těchto vlastností se často využívá při testování, avšak v této práci je použit pouze k obsluze webového prohlížeče. Selenium obsahuje vlastní vývojové prostředí, které lze využít bez velké znalosti programování, existují však i jeho implementace do většiny populárních programovacích jazyků.

3.4 Jenkins

Jenkins je opensource CI/CD systém (continuous integration and delivery) umožňující vykonávání automatických či periodických operací (tzv. jobů). Používá se převážně k spouštění buildů a udržování testů. Joby lze spoustět automaticky po vzniku nové verze vyvíjeného programu, lze je ale i spouštět pravidelně v předem určený čas, čehož bylo v této práci využito.

3.5 Kafka

Kafka by se dala zařadit mezi frontové systémy. Jedná se o opensource platformu sloužící ke streamování dat v reálném čase. Její zaměření je převážně na procesing velkého množství zpráv bez narůstající latence. Zprávy se však neukládají do fronty, jako je tomu třeba u RabbitMQ (tj. jiný frontový systém), avšak do tzv. topiců. Jeden Topic může obsahovat více částí (tzv. partition), do kterých se zprávy distribuují (Obr.3.2). Zprávy do topicu posílá proces,

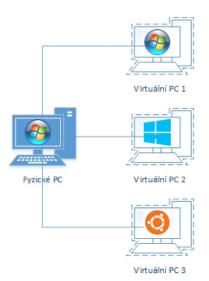
Obrázek 3.2: Znázornění Kafka systému [6]

který se nazývá Producer. Obdobně proces, který data čte, je nazýván Consumer. Ten dostává zprávy z topicu v závislosti na indexaci a časové známky. K jednomu topicu může být přihlášeno více nezávislých konzumerů, kteří jsou rozděleni do rozdílných skupin a každá skupina dostává identické zprávy, čím se zabrání vzájemnému čtení stejných zpráv.

Zprávy zůstávají v topicu po určitou dobu, což určuje hodnota retence. Po tuto dobu jsou zprávy přístupny pro každou skupinu konzumerů. Síla kafku je v politice přečtených zpráv. Na rozdíl od zmiňovaného RabbitMQ, který přečtením zprávy zprávu odstraní ze své fronty, funguje v kafce tzv. potvrzovací systém. Konzumer dostane zprávu, a po jejím zpracování vyšle tzv. commit, kterým oznámí úspěšné zpracování. Pokud by v průběhu nastala chyba, tento commit se nepošle a zpráva se vrátí zpátky, kde může být přečtena jiným konzumerem ve skupině.

3.6 Virtualbox

Virtualbox je opensource virtualizační nástroj vyvíjen firmou Oracle. Slouží k instalaci virtuálních operačních systémů na jednom fyzickém stroji. Jeho výhodou je multiplatformnost, což znamená, že je možné ho nainstalovat na MS Windows i operační systémy s unixovým jádrem (Linux, Mac OS). Tímto lze docílit například spuštění linuxového systému pod operačním systémem Windows.[7]

Obrázek 3.3: PC s virtuálními stroji [8]

Další důležitou funkcionalitou Virtualboxu jsou tzv. snapshoty. Snapshot zachycuje virtuální stroj a veškeré jeho nastavení v daném čase, v kterém je vytvořen. Tímto lze jednoduše vracet provedené změny zpět do bodu vytvo-

3. Použité technologie

ření snapshotu. Toho je možné využít při testování aplikací, využití je avšak možné i v oblasti bezpečnosti. Pokud je vytvořen snapshot čistého systému, lze se do něj vraátit v případě potenciálního nakažení virtuálního stroje. Této funkcionality se využívá i v této práci.

Implementace

Z analýzy je patrné, že by zvoleným programovacím jazykem pro systém Magpie měl být Python. Prvním krokem implementace projektu je vytvořit funkční jádro, ke kterému by bylo možné přidávat ostatní komponenty a vylepšovat jeho funkcionalitu. Za toto jádro lze považovat stahování zdrojového kódu stránek. Následně je potřeba tento proces zabezpečit, zdokonalit a integrovat do stávající infrastruktury Avastu. Jednotlivé sekce implementace jsou následující:

- Klient pro stahování webového obsahu
- Zpracování dat a upload do databáze
- Virtualizace
- Implementace frontového systému Kafka
- Integrace pomocí systému Jenkins

4.1 Klient pro stahování webového obsahu

Při implementaci klientu pro stahování webového obsahu byla zvolena metoda s využitím programu Fiddler pro zachytávání internetové komunikace. Tato metoda přináší komplexnější odposlech bez nutnosti emulace webového prohlížeče. Bylo nutné vytvořit skript pro ovládání internetového prohlížeče a Fiddleru, tento skript byl napsaný v jazyku Python, a dále bylo zapotřebí nastavit Fiddler pomocí inicializačního souboru, který je napsaný v javascriptu. Sekce je tedy rozdělena do dvou podsekcí:

- Skript pro ovládání pomocných programů
- Skript pro nastavení Fiddleru

4.1.1 Skript pro ovládání pomocných programů

Tento skript je psaný v programovacím jazyku Python, stejně jako většina práce. Jeho hlavní činností je spuštění programu Fiddler a správa internetového prohlížeče. K ovládání webového prohlížeče byl použit nástroj Selenium(3.3) v podobě knihovny importované do jazyka Python. Pro komunikaci s webovým prohlížečem je nutné nainstalovat takzvaný webdriver, který zajistí správnou konfiguraci Selenia pro daný prohlížeč. Webdriver Geckodriver[11], je určený pro komunikaci s internetovým prohlížečem Mozilla Firefox[12], naproti tomu webdriver ChromeDriver[14] je vyvinut pro komunikaci s internetovým prohlížečem Google Chrome[13]. V práci byl využit internetový prohlížeč Mozilla Firefox, tudíž i nástroj Geckodriver.

Jednoduchá implementace Selenia s ovládáním webového prohlížeče v jazyku Python může vypadat jako ve výřezu kódu (tzv. snippetu) 4.1.

```
import time

from selenium.webdriver import Firefox
from selenium.webdriver.firefox.options import Options

opts = Options()
opts.headless = True

browser = Firefox(options=opts)
browser.get("https://www.seznam.cz")

time.sleep(2)
browser.quit()
```

Obrázek 4.1: Implementace nástroje selenium s ovládáním prohlížeče

Selenium nabízí možnost konfigurace webdriveru, což umožnuje nastavovat různé parametry. V tomto případě je zvolen přepínač headless, který určuje spouštění webového prohlížeče bez grafického uživatelského prostředí (tvz. GUI), čímž lze docílit rychlejšího průběhu. Samotné načtení webové stránky se provádí pomocí metody get(), kterému se do parametru dá url stránky (ve snippetu stránka https://www.seznam.cz). Příkazem quit() lze internetový prohlížeč zavřít. Metoda get() je implementována, aby čekala na úplné načtení stránky, avšak nepočítá s postupným načítáním javascriptových souborů. Pro kompletní načtení webové stránky je tedy potřeba přidat časovač (tzv. timer), který před zavřením prohlížeče skript pozastaví na určitou dobu (zde 2 sekundy).

4.1.2 Skript pro nastavení Fiddleru

4.2 Zpracování dat a upload do databáze

Protože byl ke stahování dat použit program Fiddler, který zaznamenává kompletní komunikaci prohlížeče s webovým serverem, je potřeba stažená data profiltrovat. K tomuto účelu byl vytvořen skript v programovacím jazyku Python. Následně je zapotřebí protříděná data nahrát do systému Scavenger, kde se nachází databáze cleansetu. Tato sekce tedy může být rozdělena na dvě části:

- Třídění dat
- Upload do databáze

4.2.1 Třídění dat

Pro potřeby třídení dat byl program Fiddler konfigurován, aby spolu se zdrojovým kódem webových stránek zaznamenával i pomocná metadata. Tato metadata jsou využívána v Python skriptu, který třídění dat implementuje. Vstupem skriptu je setříděný list, který obsahuje stažená data, spolu s jejich metadaty. Tyto soubory jsou inkrementačně očíslovány, podle toho, v jakém pořadí byly Fiddlerem zaznamenány (implementováno v inicializačním skriptu Fiddleru 4.1.2). Metadata každého souboru nesou tyto informace:

url zdrojová stránka souboru
host název serveru, na kterém je zdrojová stránka
referer stránka, z které přišla žádost o načtení současné url
response kód kód, který byl zaznamenán v hlavičce souboru
redirect lokace, na kterou dojde k přesměrování

time čas záznamu souboru

Tabulka 4.1: Metadata stažených souborů

Protože Fiddler zaznamenává veškerou komunikaci, je zapotřebí odlišit komunikaci vyvolanou přístupem na požadovanou webovou stránku od zbylé. První soubor, který je v sekvenčním průchodu důležitý, bude v metadatech obsahovat požadovanou webovou stránku v klíčovém slovu url (viz tabulka s metadaty 4.1). Hlavní smyčka třídícího skriptu je znázorněna na snippetu 4.2.

Metoda get_file_ids() načítá id stažených souborů (očíslováno podle zaznamenaného pořadí) a ukládá je do listu, přes který iteruje hlavní smyčka skriptu. Metoda netloc_from_url() vrací netloc (tj. doménové jméno první úrovně) zadané adresy. Každá url adresa se řídí daným formátem, zjednodušeně takto:

$$< scheme >: // < netloc > / < path >$$
 (4.1)

```
sorted_list = get_files_ids(directory)
stripped_url = netloc_from_url(url)
referers = [stripped_url]
valid_ids = []
for file_id in sorted_list:
    data = f"{directory}/{file_id}.dat"
    meta = get_meta_from_file(f"{directory}/{file_id}.meta")
    netloc_url = netloc_from_url(meta["url"])
    netloc_referer = netloc_from_url(meta["referer"])
    netloc_redirect = netloc_from_url(meta["redirect"])
    response = meta["response_code"]
    redirect_response = response == 301 or response == 302
    if redirect_response and meta["host"] in referers:
        if meta["redirect"] is not "":
            referers.append(netloc_redirect)
    elif os.path.getsize(data) < 9:</pre>
        continue
    elif netloc_url in referers or (
        netloc_referer is not "" and
        netloc_referer in referers
        valid_ids.append(file_id)
        referers.append(netloc_url)
```

Obrázek 4.2: Implementace filtrování stažených dat

Pro příklad http://www.example.com/index je tedy http schéma, index cesta a www.example.com hledaný netloc. Toho bylo použito při procházení setříděného listu očíslovaných souborů. Před iterací je ještě zapotřebí inicializovat dva listy. List referers bude obsahovat všechny již známé a chtěné referery (tj. netloc adresy, které si vyžádaly načtení zdrojových souborů současné url 4.1). Jak již bylo dříve zmíněno, prvním takovým refererem je původní zadaná adresa. Druhý list valid_ids bude uchovávat názvy souborů, které byly vyhodnoceny jako validní (tj. soubory zachycené komunikací s původní zadanou adresou).

V hlavní smyčce se nejprve načtou metadata k souboru pomocí metody get_meta_from_file() a uloží se do slovníku meta. Poté se tyto data oříznou pomocí metody netloc_from_url() a dále se pracuje jen s jejich netloc

částí. První podmínka vyhodnocuje přesměrování. Pokud je response_code v metadatech souboru roven 301 nebo 302, což značí přesměrování, a pokud je zároveň host této adresy již v listu referers, nejedná se o validní soubor, však jde o soubor, který nese informace o přesměrování. Je tedy potřeba přidat netloc adresy, na kterou dojde k přesměrování (v metadatech klíčové slovo redirect).

Druhá podmínka je přidána pro optimalizaci. Fiddler zaznamenává velké množství souborů, které mají režijní charakter. Tyto soubory se vyznačují majou velikostí a jsou z hlediska filtrace nedůležité. Z toho důvodu se dál zpracovávají pouze soubory, které mají více než 8 bytů.

Poslední podmínka již kontroluje samotné validní soubory. Pokud je netloc adresy, nebo netloc referera adresy již v listu referers, jedná se o soubor zachycený při komunikaci s cílovou adresou a soubor je přidán do validního listu. Dále je netloc adresy přidán do referers z důvodu, kdy by tato adresa odkazovala na jinou url při další komunikaci. Po iteraci nad všemi soubory v setříděném listu je výstupní list valid_ids předán ke zpracování skriptu pro upload dat do databáze.

4.2.2 Upload do databáze

Pro nahrávání dat do databáze byl již dříve týmem, který spravuje systém Scavenger, vytvořen klient v podobě python knihovny. Tento klient používá HCP (Hitachi content platform) pro přesun dat mezi klientem a servery Scavengeru a představuje novější řešení oproti dříve používanému klientu Samba. Při uploadu dat do databáze lze tedy vycházet z tohoto kódu. V prvním kroku procesu uploadu do Scavengeru klient přesune požadovaný soubor do tzv. namespace (vyhrazený prostor na serverové části unikátní pro daného klienta) v HCP úložišti a připojí k němu požadovaná metadata. K tomuto namespace je připojen proces (tzv. feeder), který periodicky odebírá přítomné soubory i s jejich metadaty a přesouvá je do systému Scavenger. Při tomto procesu dochází k přejmenování souborů hashováním sha256.

Implementace klientu je velmi jednoduchá (snippet 4.3). Z knihovny je

```
def upload_file(file, target_name, meta):
    client = Client(**config.HCP_CONFIG)
    client.upload_object(file, target_name, meta)
```

Obrázek 4.3: Implementace použití HCP klientu pro upload

potřeba provést import třídy Client() a její inicializaci, při které se předává konfigurace klientu. Konfigurace obsahuje jméno namespace, tedy cílový prostor v úložišti, ke kterému se připojit, přihlašovací jméno a heslo. Všechny tyto údaje byly vygenerovány týmem spravující HCP úložiště. Dále už stačí

jen volat metodu upload_object() a předat jí potřebné parametry. Mezi tyto parametry paří cesta k nahrávanému souboru (file), název, jaký ponese soubor v úložišti (target_name) a požadovaná metadata, která se mají k souboru přiložit (meta). Zde není potřeba nahrávat všechna metadata získaná při stahování souborů.

```
def set_meta_for_upload(meta_file, url):
    meta = {
        "source_url": meta_file["url"],
        "source_url_referer": meta_file["referer"],
        "trigger_url": url,
     }
    return meta
```

Obrázek 4.4: Implementace metadat pro HCP upload

```
for counter, file in enumerate(filenames):
    file_name = f"{root}\\{directory}\\{file}"

meta = hcp_feeder.set_meta_for_upload(
    files_filter.get_meta_from_file(f"{file_name}.meta"),
    directory
)

hcp_feeder.upload_file(
    f"{file_name}.dat",
    f"{directory}{counter}",
    meta
)
```

Obrázek 4.5: Implementace hlavní smyčky pro upload

4.3 Virtualizace

Z důvodu použití programu Fiddler pro stahování dat namísto emulace webového prohlížeče v Pythonu je nutné tento proces zabezpečit (výsledek analýzy v sekci 2.4). Toho bylo docíleno obalením stahovacího procesu do virtuálního prostředí díky využití programu Virtualbox.

4.4 Implementace frontového systému Kafka

- 4.4.1 Kafka producer
- 4.4.2 Kafka consumer
- 4.5 Integrace pomocí systému Jenkins
- 4.5.1 Systém Jenkins
- 4.5.1.1 Job pro nahrávání url do Kafky
- 4.5.1.2 Job pro spoustění skriptu pro stahování dat
- 4.5.1.3 Job pro upload dat do databáze cleansetu
- 4.5.2 Systém Luft
- 4.5.2.1 Dockerizace skriptu Kafka consumer

Otestování a zhodnocení přínosu

Závěr

Literatura

- [1] Avast corporate factsheet, Dostupné z: https://cdn2.hubspot.net/hubfs/2706737/media-materials/ corporate-factsheet/Avast_corporate_factsheet_A4_en.pdf
- [2] Moravec Jan. Distribuované řízení kolon vozidel na autodráze. ©2014, České vysoké učení technické v Praze, vedoucí práce Ing. Ivo Herman, Dostupné z:

https://dspace.cvut.cz/bitstream/handle/10467/24299/F3-BP-2014-Moravec-Jan-prace.pdf

- [3] https://www.telerik.com/fiddler
- [4] https://www.crummy.com/software/BeautifulSoup/
- [5] https://www.imperva.com/learn/application-security/man-in-the-middle-attack-mitm/
- [7] https://www.virtualbox.org/manual/ch01.html
- [8] https://www.virtualnipc.cz/wp-content/gallery/140701-1uvod-do-virtualizace-na-desktopu/cache/140701-uvod-dovirtualizace-na-desktopu-img-1.png-nggid013-ngg0dyn-640x480x100-00f0w010c010r110f110r010t010.png
- [9] [https://code.vmware.com/web/sdk/6.7/vsphere-automation-python]

- [10] Dorman Michael. pyvbox Documentation. ©2017 Dostupné z: https://buildmedia.readthedocs.org/media/pdf/pyvbox/latest/pyvbox.pdf
- [11] https://github.com/mozilla/geckodriver/releases
- [12] https://www.mozilla.org/cs/firefox/new/
- [13] https://www.google.com/intl/cs_CZ/chrome/
- [14] https://chromedriver.chromium.org/

PŘÍLOHA **A**

Obsah přiloženého CD

ı	slotcar-swadresář s Java projektem
L	_SimulinkControllers
	SISOjednovstupový regulátor
	TwoInputSingleOutput
	MISO vícevstupový regulátor
	transferscript.bat skript pro přenos souborů
L	text
	thesis.pdftext práce ve formátu PDF
	thesis.textext práce ve formátu LATEX
	pictureszdrojové obrázky pro formát LAT _F X
	video
	tutorial.mp4instruktážní video